

BUDSKAB FRA FN's GENERALSEKRETÆR I ANLEDNING AF VERDENSDAGEN FOR FLYGTNINGE

20 juni 2005

De fleste af os lever et fredeligt liv uden at skulle konfronteres med den terror, frygt, konflikter og forfølgelse der tvinger millioner af mennesker rundt om i verden til at flygte. Vi glemmer nemt at de fleste flygtninge er mennesker som os selv, med hjem, familie, arbejde og drømme, som de bliver tvunget til at efterlade i en desperat søgen efter sikkerhed i ukendte omgivelser. Overfor en usikker fremtid, skal disse almindelige mennesker udvise overordentlig stort mod for at overleve og genopbygge deres knuste eksistenser.

På denne verdensdag for flygtninge, ærer vi verdens millioner af flygtnings ukelige ånd og mod. Mange klarer enorme lidelser uden at miste håbet, og de finder styrken til at overkomme fortvivlelsen og begynde et nyt liv, ofte imod stærke odds. Vi er vidner til deres store mod hver dag i de overfyldte flygtningelejre i Asien og Afrika, hvor hele familier modtager undervisning for at lære nye færdigheder mens de spændt venter på den dag de endelig kan vende hjem og begynde at genopbygge deres liv og lande. Vi ser det i Afghanistan, Angola, Sierra Leone og en række andre lande, hvor millioner af flygtninge vender tilbage til deres krigshærgede hjemlande medbringende fornyede håb for fremtiden. Vi ser det også i byer og landsbyer overalt i verden, hvor de flygtninge der ikke kan vende hjem bidrager til at skabe nyt liv, velstand og en rig kulturel mangfoldighed i deres værtssamfund.

I løbet af de sidste fem årtier har FN's Højkommissariat for flygtninge haft til opgave at hjælpe mere end 50 millioner mennesker på flugt med at genopbygge deres eksistenser. Idag hjælper UNHCR's personale 17 millioner flygtninge i 115 lande, herunder i nogle af de sværeste og farligste områder i verden. Også de udviser mod i deres noble arbejde. De mod kommer som inspiration fra de mennesker de hjælper. Som en UNHCR feltarbejder sagde midt i en krisesituation: Hvis flygtningene som har mistet alt ikke opgiver håbet, hvorfor skulle vi så?

Hver flygtnings historie er forskellig, og hvert tab er personligt. Men på denne verdensdag for flygtninge, kan vi alle lade os inspirere af deres fælles mod og udholdenhed til at klare modgang og til at bygge en bedre fremtid.

Kofi Annan

PÄÄSIHTEERIN VIESTI MAAILMAN PA- KOLAISPÄIVÄNÄ

20. kesäkuuta 2005

Monien meistä ei tarvitse missään vaiheessa kokea kauhua, pelkoa, konflikteja tai vainoa, kuten miljoonien kodeistaan paenneiden ihmisten. Unohtamme helposti, että monet pakolaiset ovat aivan kuten me: heillä on koti, perhe, työ ja unelmia, mutta he ovat joutuneet jättämään ne löytääkseen turvallisen paikan vierailta seuduilta. Näiden epävarmassa tilanteessa elävien tavallisten ihmisten täytyy kerätä poikkeuksellisen paljon rohkeutta selviytyäkseen päivästä toiseen ja rakentaakseen uudelleen rikkiäiset elämänsä.

Tänä maailman pakolaispäivänä kunnioitamme miljoonien pakolaisten lannistumattomuutta ja suurta rohkeutta. Monet pakolaiset ovat kärsineet valtavasti menettämättä kuitenkaan toivoaan. He ovat pystyneet voittamaan epätoivon ja aloittamaan uuden elämän mahdottomalta vaikuttavissa olosuhteissa. Heidän rohkeutensa näkyy joka päivä Aasian ja Afrikan pakolaisleireillä, joissa kokonaiset perheet käyvät tunneilla oppiakseen uusia taitoja. Samaan aikaan he odottavat kiihkeästi paluuta kotiin, jotta he voisivat alkaa rakentaa uudelleen elämäänsä ja kotimaataan. Afganistanissa, Angolassa, Sierra Leonessa ja kymmenissä muissa maissa miljoonat pakolaiset ovat palanneet sodan runtelemiin kotimaihinsa luottaen parempaan tulevaisuuteen. Kaupungeissa eri puolilla maailmaa pakolaiset, jotka eivät ole voineet palata kotimaahansa, ovat tuoneet uutta elämää, hyvinvointia ja kulttuurin monimuotoisuutta heidät vastaanottaneisiin yhteisöihin.

Yli viidenkymmenen vuoden ajan YK:n pakolaisasiain päävaltuutettu on ollut velvollinen ja oikeutettu auttamaan yli 50 miljoonaa kotinsa jättänyttä ihmistä rakentamaan uudelleen rikkiäistä elämäänsä. Nykyään 115 maassa YK:n pakolaisjärjestön UNHCR:n henkilökunta auttaa 17 miljoonaa pakolaista ja muita asianomaisia myös maailman vaarallisimmilla alueilla ja vaikeissa olosuhteissa. He saavat rohkeutensa varmasti juuri niiltä ihmisiltä, kenen hyväksi he työskentelevät. Eräs UNHCR:n työntekijä totesi kriisin keskellä: jos kaikkensa menettäneet pakolaiset eivät luovu toivosta, niin kuinka mekään voisimme.

Jokaisen pakolaisen tarina on erilainen ja jokaisen menetykset ovat henkilökohtaisia. Mutta maailman pakolaispäivänä me kaikki voimme ihailta heidän yhteistä rohkeuttaan ja sitkeyttään voittaa vaikeudet rakentaakseen parempaa tulevaisuutta.

Kofi Annan

* * *

Ávarp framkvæmdastjóra Sameinuðu Þjóðanna á Alþjóðadegi flóttamanna

20. júní 2005.

Flest okkar kynnumst aldrei af eigin raun þeirri skelfingu, ótta, átökum og ofsóknum sem valda því að milljónir manna um allan heim leggjast á flóttu. Við gleymum auðveldlega að flóttamenn eru fólk eins og við sem eiga heimili, fjölskyldur, atvinnu og drauma. Allt þetta verður fólkið að segja skilið við þegar það leitar skjóls á ókunnum slóðum. Þetta venjulega fólk verður að horfast í augu við óvissa framtíð og safna auka kjarki til að byggja upp líf sitt að nýju.

Á alþjóðadegi flóttamanna heiðrum við óbilandi kjark og baráttuanda milljóna flóttamanna um allan heim. Margir verða að þola miklar þjáningar án þess að missa vonina og finna kraft til að sigrast á örvæntingu og byrja nýtt líf við erfiðar aðstæður. Við sjáum kjark þeirra í flóttamannabúðum hvarvetna í Asíu og Afríku þar sem heilu fjölskyldurnar sækja sér nýja þekkingu á námskeiðum og bíða í ofvæni þess dags þegar það getur snúið heim og byggt upp líf sitt og landa sinna að nýju. Við sjáum þetta í Afganistan, Angóla, Sierra Leone og tugum annara ríkja þar sem milljónir flóttamanna eru á leið heim til stríðshrjáðra landa sinna að nýju, vongóðir um bjartari framtíð. Og við sjáum þetta líka í bæjum og borgum um allan heim þar sem flóttamenn sem ekki geta snúið heim, hafa tekið sér bólfestu, blásið nýju lífi í samfélögin sem tekið hafa við þeim, auðgað þau jafnt efnalega sem menningarlega.

Síðastliðna fimm áratugi hefur Flóttamannahjálpar Sameinuðu Þjóðanna (UNHCR) aðstoðað meir en 50 milljónir manna sem flosnað hafa upp frá heimilum sínum, við að endurreisa líf sitt. Nú starfar Flóttamannahjálpin í 115 löndum sem mörg hver eru á meðal erfiðustu og hættulegustu staða heims og sinnir 17 milljónum flóttamanna og öðrum bágstöddum. Starfsfólkið þarf líka á óbilandi kjarki að halda í starfi sínu, kjarki sem fólkið sem það þjónar, blæs því í brjóst. Eins og einn starfsmaður Flóttamannahjálparinnar orðaði það eitt sinn þegar verulega gaf á bátinn: Ef flóttamennirnir hafa ekki misst alla von, hvernig getum við það?

Saga sérhvers flóttamanns er einstök og sama gildir um missi hans. En á þessum alþjóðadegi flóttamanna skulum við öll láta okkur að kenningu verða kjark og þrautseigju flóttamanna í að yfirvinna erfiðleika og byggja upp betri framtíð.

Kofi A. Annan,
Framkvæmdastjóri Sameinuðu Þjóðanna

Generalsekretær Kofi Annans budskap i anledning av Verdens flyktningdag den 20. juni 2005

De fleste av oss lever et fredlig liv uten å måtte bekymre oss for den frykt, konflikt og forfølgelse som tvinger millioner av mennesker rundt om i verden til å flykte. Vi glemmer for enkelt at de fleste flyktningene er mennesker akkurat som oss, med hjem, familier, arbeid og drømmer som de blir tvunget til å forlate i desperat søken etter sikkerhet i nye og ukjente omgivelser. Der de står overfor en usikker fremtid, må disse alminnelige menneskene utvise ekstraordinært stort mot for å overleve og gjenoppbygge sine liv.

På Verdens flyktningdag hedrer vi millioner av verdens flyktninger og deres ukuelige ånd og mot. Mange går igjennom enorme lidelser uten å miste håpet, og de finner stadig styrke til å overkomme fortvilelsen og begynne et nytt liv, ofte imot sterke odds. Vi er alle vitner til deres mot hver eneste dag i de overfylte flyktningleirene i Asia og Afrika, der hele familier mottar undervisning for å lære nye ferdigheter mens de spent venter på den store dagen der de kan reise hjem og gjenoppbygge sine liv og sitt land.

Vi ser det i Afghanistan, Angola, Sierra Leone og en rekke andre land, der millioner av flyktninger vender tilbake til sine krigs- og konfliktrammede hjemland med fornyet håp for fremtiden. Vi ser det også i byer og landsbyer overalt i verden, der de flyktningene som ikke kan vende hjem bidrar til å skape nytt liv, velstand, og et rikt kulturelt mangfold i deres vertssamfunn.

I løpet av de siste femti årene har FNs flyktningorgan hatt som oppgave å hjelpe mer enn 50 millioner mennesker på flukt med å gjenoppbygge sine liv. I dag hjelper UNHCRs personale 17 millioner flyktninger i 115 land, blant annet i noen av de vanskeligste og farligste områdene i verden. Også de utviser stort mot i sitt arbeid - mot som gir inspirasjon til de mennesker som mottar deres hjelp. Som en UNHCR feltarbeider sa midt i en krisesituasjon: Hvis flyktninger som har opplevd å miste alt, ikke gir opp håpet, hvorfor skulle vi?

Hver flyktnings historie er forskjellig, og hvert tap er personlig. Men på Verdens flyktingdag kan vi alle la oss inspirere av deres felles mot og utholdenhet til å takle motgang og til å bygge en bedre fremtid.

Kofi Annan

Generalsekreterare Kofi Annans budskap på internationella flyktingdagen den 20 juni 2005

De flesta av oss behöver inte konfronteras med den terror, rädsla, konflikter eller förföljelse som har tvingat miljontals flyktingar världen över på flykt. Vi glömmer lätt bort att de flesta flyktingar är människor precis som vi, med hem, familj, jobb och drömmar – och att de måste överge allt det i ett desperat sökande efter säkerhet i okända miljöer. Samtidigt som de ställs inför en osäker framtid måste dessa vanliga människor samla ett oerhört mod för att överleva och för att bygga upp sina splittrade liv igen.

På årets internationella flyktingdag hedrar vi den okuvliga anda och mod som finns hos världens alla miljoner flyktingar. Många uthärdar mycket lidande utan att förlora hoppet och de hittar styrka för att ta sig igenom förtvivlan och börja ett nytt liv mot alla odds. Vi kan se deras mod varje dag i flyktinglägren runt om i Asien och Afrika, där hela familjer deltar i fortbildningskurser samtidigt som de ängsligt väntar på den dag då de slutligen kan återvända hem och börja bygga upp sina liv och sitt land. Vi ser det i Afghanistan, Angola, Sierra Leone och ett dussintal andra länder där miljontals flyktingar återvänder till sina krigshärjade hem utan något framtidshopp. Och vi ser det i byar och städer över hela världen där flyktingar som inte kan återvända till sina egna länder har bidragit till nytt liv, välgång och till en rik kulturell mångfald i sina värdländer.

De senaste femtio åren har FN:s flyktingorgan (UNHCR) hjälpt mer än 50 miljoner rotlösa människor att bygga upp sina splittrade liv. Idag finns UNHCR på plats i 115 länder och hjälper 17 miljoner flyktingar och andra som berörs, varav många på världens svåraste och farligaste platser. I sitt arbete visar även de mod, något som utan tvivel är inspirerat av de människor de hjälper. Som en UNHCR-anställd sa mitt i en kris: Om flyktingar som har förlorat allt inte ger upp hoppet, hur kan vi då göra det?

Varje flykting har en egen historia och varje förlust är en personlig sådan. Men på årets internationella flyktingdag kan vi alla inspireras av flyktingars mod och uthållighet när det gäller att övervinna motgångar och bygga en bättre framtid.

Kofi Annan